

Cuối năm 2009, các cơ quan truyền thông có kế hoạch interview chuyện vui buồn trong năm cũ.

Xin ghi lại một số chuyện để cùng nhau suy nghĩ. Những câu chuyện này đều được chúng tôi viết lại cho dễ đọc dễ hiểu hơn.

NGHỊ LẠC PHI THƯỜNG CỦA CÔ BÉ "TÍ HON"

Báo Công An Nhân Dân online ngày 31.12.2009, có kế hoạch interview một cô gái phi thường ở Quảng Nam, đó là cô Trẻ em Thờ Ơ.

Năm nay cô Trẻ em đã 20 tuổi, nhưng đáng ngạc nhiên, khó nhìn, cao chỉ 50cm và nặng chỉ 13kg. Tuy nhiên, cô được thầy giáo, cô giáo cũng như bạn bè biết đến nhờ một tài năng sáng và tinh thần vượt khó trong học tập. Cô đang là học sinh lớp 11C5 của Trường Trung Học Phổ Thông Chu Văn An ở Quảng Nam và đang chuẩn bị bước vào ngưỡng cửa đại học.

Bà Trẻ em Thờ Ơ, mẹ của cô Trẻ em kể lại: Trẻ em lọt lòng mẹ không biết tiếng khóc chào đời, với hình dáng như người kinh hãi, còn bà thì mặc một đầm đen. Bà cho biết: "Khi đó, mẹ tôi khuyên tôi nên đem nó đi ngoài đường, ai thấy thì nhặt đem về nuôi. Tôi một mình không chịu, vì đó là giọt máu mà tôi đẻ ruột sinh ra".

Tuy nhiên, cô bé rất ngoan và thông minh ngay từ nhỏ, đó đang làm cho người đi đường mà như người bình thường ở vùng quê nghèo như vùng quê của cô rất khó làm được: Theo đuổi giấc mơ vào đại học!

Tuổi thơ Trẻ em lớn lên với đôi chân mềm nhũn không thể đi lại, lê lết khắp góc nhà trèo, leo tìm chỗ ẩn mình. Phải đến 6 tuổi, em mới biết ngẩng và biết nói. Tuy nhiên, bà Huân cho biết: "Đến tuổi đi trường, nó cũng ngoan ngoãn đi học. Số nó không theo kịp bạn bè, nhưng vì muốn con vui nên chúng tôi cũng chiều nó."

Từ đó, hàng ngày Trẻ em được bà là ông Trẻ em Công Bô đi đón và đón về. Được đi học, Trẻ em vui cười suốt ngày. Hai năm sau, bà Trẻ em đã biến thành một người, mẹ tôi công việc dần lên vai mẹ em. Trẻ em phải gián đoạn việc học một 3 năm. Sau khi bắt đầu học, Trẻ em lại được tiếp tục trường.

Dù ngày hè oi ả hay mùa đông lạnh giá, mẹ tôi ngẩng và nhìn thấy Trẻ em nắm giữ trong đôi tay của bà đều đặn đến trường. Nhưng sinh hoạt thường ngày, em phải cần đến sự giúp đỡ của người khác. Bà Huân, mẹ em Trẻ em kể thích: "Lúc còn nhỏ, trong khi vui đùa, Trẻ em bắt gặp tay trái. Gia đình quá khó khăn nên tôi chỉ bó tay nhìn lá thu hoạch từ khi, cánh tay em từ

đó cũng vĩnh viễn buồn tới tận cùng. Giờ nó chỉ còn mỗi cánh tay phải hoặt động còn toàn thân thì mệt mỏi nhũn."

Trở lại, Thợ thủ công chế tạo đồ chơi theo các bộ vui đùa một cách thêm thú vị. Nhưng niềm đam mê con chó đã xóa tan đi những u buồn, chán nản trong em. Nhưng lúc rảnh rỗi, Thợ thủ công còn hay đi đến cửa em út học bài.

Với một công thức bột ngọt nếm sinh, Thợ thủ công xuyên phải đồ chơi một vài những cơn đau hành hạ. Thợ thủ công cho biết: "Lúc trái gió trở lại là toàn thân em đau nhức, nhưng lúc đó em cảm thấy rất chán nản và muốn buông xuôi tất cả. Nhưng nhìn thấy bạn đau ốm liên miên, mình lại thấy bất lực suốt ngày, em lại lao vào học tập để quên đi sự đau đớn này" -

Hàng ngày, em vẫn "chạy đua" cùng các bộ đồ trang trí, để rồi giờ có một giờ để nghỉ ngơi học trong em ngày mới gần hơn.

Trong các môn học, Thợ thủ công thích nhất là môn tin học vì ít có một sau này có thể trở thành một kỹ sư máy tính.

Ông Lê Phước Xuân, Hi hữu thợ thủ công Trại THPT Chu Văn An cho biết: "Không được bình thường những bộ đồ chơi nhưng thợ thủ công rất yêu đời, lạc quan và vui tính. Chúng tôi nhận thấy em một người lạc quan lên rất nhiều trong học tập".

Tuy nhiên, con đồ thủ công chính phục của em còn quá nhiều công việc. Còn bảo sẽ quét qua các tỉnh miền Trung và rồi đã cuốn đi bao nhiêu tài sản của gia đình, chỉ có máy tính để bàn cũ rích, "ngồi ở bên thân như thế" của em, cũng trôi theo dòng nước lũ.

Bà con làng trên xóm dưới thấy Thợ thủ công nỗ lực học hành, cũng ra sức động viên, giúp đỡ. Điều đó làm cho Thợ thủ công dần quên đi những mệt mỏi, chán nản của bộ đồ chơi. Nói đến giờ có một và hy vọng của mình, Thợ thủ công tâm sự: "Em chỉ mong cho bạn hết bệnh, mình được vui vẻ hơn. Em mong mình ít bệnh đau ốm, để lúc nào mình được tiếp tục việc học hành, sau này có thể trở lại học cho bạn thân!"

CHUYỆN MỘT CÔ GÁI BỎ LẠ BÁN LỘNG SỢN

Cũng trên báo Công An online ngày 31.12.2009, một chuyện đau buồn khác cũng đã được thu thập:

Cô Hà Thanh H. sinh ra trong làng quê nghèo heo hút của xã Long Thành, tỉnh Yên Bái. Nhà nghèo, nên học đến lớp 7 cô phải bỏ học đi làm thuê xây dựng giúp đỡ bố mẹ. Chả thế mà ra khỏi làng để đi bắt cá đâu, vì thấy đi với cô xung quanh đều là lũ mèo và mèo mướp. Vì vậy khi được một người con trai và đến làm trong đội phá hồ rồi về quê anh ta là Thái Nguyên chơi, cô gái mới lần đầu cùng bạn khách. Số bạn không cho đi, cô liền bí mật trốn đi.

Cô không bao giờ quên được cái ngày hôm ấy, ngày 27.4.2008, ngày đã khiên cho cuộc đời cô thay đổi hoàn toàn. Cô cho biết sáng sớm hôm ấy, cô và anh Đßi đã ra bán xe Yên Bái để cùng đi Thái Nguyên. Vợ và chồng lên bán xe Thái Nguyên, đã có ông chú của anh ta ra đón. Cô thấy họ thật chu đáo, nhưng không ngờ rằng họ đã chuộc lại số tiền mất cái bán hoàn hảo để đem cô đi bán. Ngay khi chú đã nhận hai đi lên biên giới rồi, thì trên tay hàng, cô cũng không may mắn gì, liền vui vẻ lên đường. Sau một chuyến đường dài chuyển đến một y tá xe, họ cũng đến biên giới. Một nhóm người sẽ háo hức với không với đi trong lòng cô gái trẻ.

Họ cùng với tôi đi sang Trung Quốc. Một chiếc xe taxi chở số tiền đó họ với một người có rất nhiều dây nhà trẻ, và cô thấy mọi người nói chuyện mà cô luôn ưu tiên mọi việc nghe. Cho đến khi cô bước vào phòng kín, một bà nói tiếng Việt mới xuất hiện và nói cho cô biết bà ta đã mua cô bằng rất nhiều tiền, cô mới hay mình đã bị bán vào nhà chứa.

Mọi ngày cô chỉ được ăn một bữa, hàng đêm chúng đưa cô đi tiếp khách và canh chừng rất kỹ lưỡng. Nhiều lúc cô chỉ nghĩ đến cái chết. Nhưng nghĩ đến bố mẹ quê nhà, nghĩ đến những kẻ đã lừa bán mình, cô đã bắt đầu nhận nhiều tiền, song dù bị bắt trả lại, bị đánh đập dã man.

Có lần đi tiếp khách, cô đã xin gọi một điện thoại và cô đã gọi về quê cho gia đình quê. Nhưng vậy, bố mẹ cô biết được con mình đã bị bán sang Trung Quốc nên đi trình báo Công an tỉnh Yên Bái. Thông tin do Công an tỉnh Yên Bái cung cấp, Phòng Cảnh Sát Điều Tra tội phạm tội phạm Lạm dụng Số đã mở cuộc truy tìm thông phạm. Sau nhiều ngày điều tra, Công an Lạm dụng Số đã xác định được đưa đi một cô Hà Thị Thanh H. bị giam giữ và chuyển phải hợp với Công an tỉnh Bình Thuận Trung Quốc gửi cho nước nhận. Vào hồi 16 giờ (giờ Bắc Kinh) và 15 giờ (giờ Việt Nam) ngày 28.12.2009, tại cửa khẩu Tân Thanh ở Pò Chải, cô Hà Thị Thanh H. được tiếp nhận về Việt Nam. Đây là trường hợp nước nhận bắt lại bán theo 48 được Phòng CSĐT tội phạm tội phạm Lạm dụng Số gửi cho trong năm qua.

Cô Hà Thị Thanh Hát, 19 tuổi, cho biết khi đã trở về Phòng CSĐT tội phạm Công an tỉnh Lạm dụng Số rồi mà cô vẫn cảm thấy mình đang mất.

Ngày 26.7.2008, kẻ buôn người là Nguyễn Trọng Đßi, 20 tuổi, họ khu thuộc tỉnh Quân Chu, Đßi Tß, Thái Nguyên, đã bị lực lượng Công an Lạm dụng Số bắt giữ ngay tại đường biên giới khi đang đưa một cô gái nước đi bán. Họ khai nhận cùng với hai người đồng phạm danh làm ông chú họ đã lừa bán tổng cộng 7 cô gái, trong đó có em Hà Thị Thanh H. ở Yên Bái.

PHÓ CHUYỆN CHUYỆN ĐÁNH NGƯỜI GIÀ

Báo Thanh Niên online kể lại: Ngày 31.12.2009, bà Lê Thị Chiêm, 60 tuổi, người thợ thủ công Mộc

Hóa, Long An, cho biết ông Trần Hoài Bào, Phó chủ tịch UBND huyện Mộc Hóa đã đến nhà bà để đưa 5 triệu đồng gửi là bồi thường thiệt hại và xin bà rút đơn tố cáo hành vi đánh dân của ông.

Ngày 24.12.2009, bà Chiếm đến hai cháu ngoại ở ở Nhà văn hóa thiêu nhi Huyện Mộc Hóa chơi trò ngó trên vó t đi n t. Do ngó quá đông, bà Chiếm không th chen mua vé đảnh nh m t ngó i đần ông đ ng g n mua h. Bà Chiếm v a m l i nh mua giúp thì ông ta n t n b ng l i l thi u t nh. Trong lúc l i qua ti ng l i, ngó i này vung tay đ m th ng vào m t bà ch y máu. Đảnh xong, ông ta thách th c bà Chiếm đi ki n t i UBND Huyện Mộc Hóa, vì ông là đ ng nh m ch c v Phó Ch T ch UBND huyện này!

Sau khi đ n b nh vi n đi u tr xong v t th ng, bà Chiếm g i đ n đ n các c quan pháp lu t t giác hành vi đánh dân của ông B o. Khi có đ n t giác, ông B o m i mang ti n đ n nhà bà Chiếm b i th ng thi t h i và xin l i.

CÂU CHUYỆN “NÓ”

Báo Tuổi Trẻ online hôm 5.1.2010, 08:08 có đăng câu chuyện “Nó” nh sau:

Quê nó Qu ng Tr , m t vùng đ t h p mi n Trung quanh năm đ y gió Lào và cát tr ng. Năm ngoái nó đ u đ i h c Hà N i, m t mi n đ t xa xôi, l l m mà nó ch a đ n bao gi. ở đây, đ n đ n nó cũng quen v i nhi u b n bè và cu c s ng ch n ph n hoa.

Đ i v i nh ng đ a b n đa s là ngó i mi n B c này thì gi ng nói c a nó nghe r t l tai. L n đ u vào l p, nó t i g p m t s b n đ làm quen: "Chào m y b n, mi ng là C ng t i t Qu ng Tr , cho mi ng làm quen nhé, các b n tên chi r a?". L p t c bao nhiêu ánh m t đ đ n v phía nó, nhìn nó nh ngó i ngoài hành tinh xu t hi n. Nó đ m t, ch y v ch ngó i, m t cúi g m ch ng dám nhìn ai c.

Đang ngó i ngừng b ng có ngó i ti n v phía nó, nh nhàng h i: "B n đ n t mi n Trung h ? Chào b n, mình là H ng, mình thích đ n mi n Trung ch i l m nh ng ch a có đ p, b n k cho mình nghe v n i đó nghe, chúng ta k t b n nhé". Nó ng c nhiên ngó c m t lên, đó là m t cô gái có khuôn m t đ th ng hi n lành. Nó kh m m c i r i g t đ u nói: " , r a à, cảm n b n".

L N Đ U TIỀN CHÍNH QUY N CHO PHÉP C HÀNH GIÁNG SINH T I BA T NH PHÍA B C.

Theo bản tin của hãng thông tin Ucanews ngày 29.12.2009, Đức Cha Vũ Huy Chấn, Giám mục Hồng Hóa, cho biết chính quyền tỉnh Nghệ An đã chính thức mời ngài đến thăm và cho phép các tín hữu địa phương được tham dự các cuộc cử hành trong dịp Lễ Giáng Sinh.

Trong quá khứ, chính quyền địa phương tại ba tỉnh Nghệ An, Sơn La và Lai Châu kiểm soát chặt chẽ các sinh hoạt tôn giáo và không cho các linh mục đến cử hành thánh lễ, kể cả Lễ Giáng Sinh. Đức Cha Chấn nói rằng năm nay ngài đã làm được từ đầu tháng 12 năm 2009 được xin phép cử hành thánh lễ cho giáo dân tại ba tỉnh này. Trước đây chính quyền địa phương không cho lễ hay không muốn gặp ngài.

Đây là lần đầu tiên ngài có thể dâng Lễ Giáng Sinh cho khoảng 500 người Công giáo tại gia của hai người Công giáo. Linh mục Nguyễn Trung Thọ cử hành Lễ Giáng Sinh cho khoảng 1.500 người tại ba nơi trong tỉnh Sơn La, còn Linh mục Phạm Thanh Bình, cha xứ Sơn La trong tỉnh Lào Cai, cũng đã dâng thánh lễ Giáng Sinh cho khoảng 700 người trong tỉnh này.

Đức cha Chấn nói rằng ngài hy vọng trong tương lai Giáo hội địa phương sẽ được phép xây nhà thờ và các linh mục đến phục vụ người Công giáo tại ba tỉnh nói trên. Theo các số liệu được Tòa Giám Mục Hồng Hóa cung cấp, các tỉnh Nghệ An và Sơn La mỗi tỉnh có khoảng 2,000 người Công giáo. Riêng tại Lai Châu chỉ có khoảng 1000 người. Ngài nói: “Vì sự chính quyền, nhu cầu người và vấn đề của dân tộc hành động công khai”.

Được biết vào thập niên 60, người Công giáo tại các tỉnh Nam Định và Thái Bình đã đến lập nghiệp tại ba tỉnh này.

THEO CHÂN TỈNH GIÁM MỤC HÀ NỘI LÊN RỪNG DÂNG LỄ NOEL

Đoàn chúng tôi rời Hà Nội khi trời bắt đầu vào chiều, vượt qua những đèo núi để đến xe cộ ồn ào bên bờ biển, xe đưa chúng tôi lên vùng núi Hòa Bình. Đến nơi, chúng tôi đi, thong thả qua các xóm làng mà không khí Noel với đèn ông sao trang hoàng quanh các nhà thờ, trước cửa gia đình giáo dân, còn núi rừng với âm u xám xịt bên trời chỉ thấy sương mù. Trên tuyến đường, những chiếc xe máy phóng ào ào bên đường, không mũ không nón, chabang người lao vùn vụt, những con đường Tây Bắc với những người không hay biết gì đến không khí rộn rã nơi đô thành.

Những chuyện vui buồn

Tác Giả: Lß Giang

Thứ Tư, 06 Tháng 1 Năm 2010 14:23

